

ପାଞ୍ଜାବ ଓ ହିନ୍ଦୁ

გაგზავნით ტფილისში		გაუგზავნელათ:	
და გარეშე ადგილებში:			
მრისის წლისა — 7 მან.		— — — 6 მან.	
10-ის თვისა — 6 —		— — — 5 —	
ნახევრის წლისა — 4 —		— — — 3 — 50 კ.	
სამის თვისა — 2 — 50 კ.		— — — 2 —	

გაუგზავნელათ:

Фильмъ

საპოლიტიკო და სალიტერატურულ განვითარების

ନେଇବ୍ୟାକିଲୁଗାନ୍.

ხელის-მოწერა „დროშაზე“ ყოველთვის
მიღება. ამ გაზეთის დაბარება შეიძლება
პირველისავე ნურიდას.

ამ ნუმერში არის: ტფილისი 22 პრილი.
შპართებლობის განკარგულება: უბაღლესი ბრძანება.—ბრძანება კავესის ნამდებობის სამართველოში.—
—ბრძანების განკარგულებანი.—პოლიტიკა. ცრანცია: პოლექტი სჯულის-დამდების კრების აღრესისა.—
შულ ცავრის სიტყვა.—ტელეგრამმები. ხალხის
განათლება ამერიკაში. ცელეტონი:—რამდენიმე ალავდები მოთხრობილა „მართა.“ სახაზინო განცხადებანი.

ଓঝোলোসন, 22 অক্টোবর।

ამ დღეებში ჩენ მცირეთ შუთასილამ ძალიან სასიამოვნო ამბავი. თოხშაბათს, 6-სამ აპრილს, მიერეთის თავად-აზნაურობა შეკრილა შუთასში და გადუწყვეტია ბანკის დაფუძნება; დაუდეიათ, რომ ბანკის შესაღენად გადასდონ 10 პროცენტი ე. ი. მანეთზედ ორი შაური იმ ფულიდამ, რომელიც ხელმწიფე იმპერატორს უწყალობებია მიერეთის მებატონეებისათვის გლეხების განთავისუფლების გამო. ამ ყრილობის გადაწყვეტილობაზედ თითქმის ცველა მებატონებს მოუწერია ხელი. ზოგს იმათგანს საქებარი თანაგრძნობა გამოუცხადება ამ ქვეყნის სასარგებლო საქმისათვის და შეუწირავთ ბანკისთვის, როგორც იწერებიან, 10 პროცენტზედ ბევრად მეტი. თავად-აზნაურობას ამოურჩევეთ კაშმისსია, რომლისათვის მიუნდება წესდების პროეკტის შედგენა ბანკის თავისაბაზედ. კაშმისსია კიდეც შესდევობია ამ მინდობილების ასრულებას. ვისწრაფით ჯერ ეს მოკლე კონტა შეიატყობნოთ ჩინს

რამდენიმე ალაზი მოთხერობიდგან
გახდა.

.... რაკი შინ დაბრუნდა ზარემუჩ და დაამ-
შვილა თავის გლეხეცაცები, მერე მიჰყო ხელი
თავის მეზობლებს და მეტადრე სახლიცაცებ-
სა. სახლიცაცები იყვნენ ოთხნი მმანი, ბიძა-
შვილები ზარემუჩისა და სამი ამათთაგანი
კარგა ხანში შესულები იყვნენ. საკვირველი
საქმე იყო ამ ოთხი ძმის თავსა! ძნელათ მო-
ხდებოდა, რომ ამათი გვარის კაცი შუახანს
გადასცილებოდა, ან თავის დღით მომკვდარ-
იყო, და ესენი კი თავისთვის მშევიდობიანათ
და ტყბილათ აღამებდნენ თავისს წუთის-სო-
ფელსა. ამათ ვერც-არას თოვი აკლებდა, ვერც-
არას ხმალი, ვერც-არას კეტი და ვერც-არას
მტერი, თითქო ესენი შმეცრიძიანთ გვარისა-
ნი არ არიანო. „დიდება შენთვის ღერთო!
საკვირველი არ არის! — უცვირდა თვითონ ზა-
რემუჩსაც: — აბა თუ ამათ აუტყდეთ რამე!
მათუსალებათ არ გადიქცნენ, თქვენი ჭირომე!“
ისე საფიქრელათ ჰქონდა ზარემუჩს ამათი
ხანაგრძლევით სიცოცხლე, რომ ბევრჯელ
ეჭვში შევიდა: იქნება ესენი შმეცარიძენი არ
იყვნენო, და კინალამ უპირებდა ხოლმე ამა-
ზედ სუდით დავის ატენასა. ზარემუჩ და იმის-

მკითხველებს, რადგანაც შეტი
ჩვენ ვიცით. მოუთმენლივ შო
სიღამ დაწვრილებითს ამბავს.

მათ ქამად არც ტონებისაგან გაგვიგონია: თუ ბანკი და
ლით შეთაი- დაო, იმის სარგებლით ყმაწვილები უნდა
მოიზარდონა.

Шинуялло კეთილ-გონიერი კსმება, რომ ზემოხსნენ ებულის ფური იმაზედ უკეთ არ შეიძლებოდა, რეთის თავად-აზნაურობა აპირობული კარგათ წავიდა, ბანკი დიდი აღმოუჩენს იქაურს მხარეს. იმედებით მდიდარია და ამასთანაც მდებარეობა აქცი მცროპასთან ყველაზ იცის; მაგრამ ამასთანაც რიტია, რომ ის ღარიბი ქვეყნა ვაჭრობა არის გავრცელებულ ლოსნობა. ამ მდგომარეობის ემიზეზთავანი ის არის, რომ ამ ლი (ფული) ძალიან აკლია. ძნებენია, თუ რა საშინელს სარგებულში მდერეთში: 15 და 20 პროცენტებით სარგებლათ ითვლება მა სარგებლითაც არ იშოვება და რს უფლულო ქვეყანაში რა რიცხვიდება ან რა ნაირათ უნდა შემა დიდ-ძალი მიწა, თუნდა კი მულის პატრიონი იყოს? ამისთვის ძნება მდერეთისათვის დიდი ბეჭდიდის სარგებლობის მოტანა ლის სესხებით. მეორეს შეჩინობა სარგებლობას მოუტანს ფულიდ პროცენტით. ჩვენ ჯერ სწორ თუ როგორ უნდა მდერეთის თბას ბანკიდამ შემოსულის სარეცხა. მაგრამ სრული იმედი სარგებლის მეტს ნაწილს ის საქმეს, რომელიც უაღრესია სიმდიდრეზედ და რომელზედ კიდებული ჩვენის ქვეყნის ჩვენ ვაშმობთ ახალის თავობრივედ. ჩვენ ამაში მით უფრო ნი ვართ, რომ წინათ ბევრის მა მეუღლემ დარქვეს ამათ გვევრი, რადგანაც იმათს ხსოვნა რისა ბევრი დაიხოცა და ესენი ბი დარჩენ. ბარდა ამისა რომ ესენი არინი თავის ხანგრძელობითა, წინ გვარის ჩვეულებისა, ესენი არინი კიდევ თავის თავათა. თუ არა გქონდა, ან არ იცოდი ან მობა, ვერ გაიგებდი, ან რა ხალხს, ან რა საზოგადოებას, აკუთნოდნენ. (ჩვენ აქა გვაქვა მაზედ ლაპარაკი, რადგანაც ეს ნა და მეოთხე მა უფრო ამაგებას არ ეკუთნის). ამათი მა.... იყო საშინელი განუგებარი კაცი, და თავისი დღე იმითი და თავი გამოახრიობინა ბოლოსა მაღ-ხანს აქეთ ბუქარ მოშლილი დაგდო ესენი უსწავლელათ დამისცა არ სად სწავლაში, შინაგალა იმდენი მაინც არის ქართული, რომ ბარათი ვისგანმე მოკითხათ და თავისი სახელი და გნათ. აბესალომ და მთერი, ღია

ამ მიზენებისაგამო ბანკის წესდება დიდის
სიფრთხილით და წინდახედვით უნდა შესდგეს.
სიფრთხილე უფრო იმისთვის გემართებს, რომ
ჩვენში ბანკი ახალი საქმეა და ჩვენ არა გვყავს
ამ გვარს საქმეებში მცოდნე, დახელოვნებუ-
ლი და გამოცდილი კაცები. მს საქმე უთუიდ
კარგად უნდა გაირჩიოს, როგორც იტყვიან,
უნდა აიწონოს და დაიწონოს. ამის გარჩევა,
რა საკვირველია, ყველაზედ უფრო ადვილი
და სასარგებლო იქმნება დაბეჭდილის სიტყვის
საშუალებით. მაშინ ყველას შეეძლება თავი-
სის აზრის გამოთქმა და ეჭვი არ არის, ესიაც
კი ესმის ეს საქმე, იმას არ დაწარება აზრის
წარმოსათქმა ამ საგანზედ. ამ გზით საქმე კარ-
გათ აიხსნება, ერთი წარმოადგენს თავის აზრს,
მეორე შენიშვნაეს იმისს საფუძვლიანობას ან
ნაკლულევანებას, საქმე გაიჩიება ყოვლის
მხრით; ცხადათ გამოჩნდება, რომლის აზრის
მიღება ემჯობინება და რომლის უარ-ყოფა.
ამ გვარად გაშინჯვენ ხოლმე განათლებულს
ქვეყნებში ყოველს საზოგადოს საქმეს და ამი-
ტომაც კარგათ მიჰყავთ ის. მიებაძოთ ამ შემ-
თხვევაში მაინც იმათს მაგალითს და უკუკე-
ლია ეს მიბაძეა უსარგებლოთ არ ჩაიკლის.
რედაქცია დიდის სიხარულით დაბეჭდავს თა-
ვის გაზეთში ყოველ გვარს ცნობას და სჯას,
რომელიც ბანკის შესახები იქმნება. ის ბედ-
ნიერად შერაცხს თავის თავს, თუ ცოტაოდენი
მაინც შემწეობა აღმოუჩინა ამ ქვეყნისათვის
სასარგებლოს საქმეს.

გეართებლობის განკარგულება.

“ შადლესი ბრძანება. ხელმწიფე
იმპერატორმა მისის იმპერატორებითის უმაღ-
ლესობის მავკასიის ნამესტნიერს წარდგენით
და მავკასიის კამიტეტის დადებილებით, 31
იანვარს უმაღლესად გაცემა ბრძანება, რომ
სოფლის ცხენისათვის, რომელიც გამოიყვა-
ნება ფოქტისა და სასოფლო გზებზედ მავკა-
სიის აქტითის მხარეში, იმდინან პრატონი აოთნ

ს ლი იყო, წავიდოდნენ ტყეში სოკის, ან სა-
ტაცურის საძებნელათა ან წყალზედ საივე-
ა: ზაოთა და თავის დღეში კი ვერაფერსა პოუ-
ლობდნენ; ან არა და არც ქრით და არც მე-
ორე, ისე დაწვებოდნენ საღმე დიდ-ჩრდი-
ლიანს კაცალს ქვეშა გულ-აღმა, დაითარგმ-
დნენ ცალს კლავს თვალებზედ, მიეცემოდ-
ნენ რაღაცა ტკბილს გამოურკვეველს ფიქრ-
ს, სა და შემდგომ ან დაეძინებოდათ, ან გადა-
ვიდოდნენ ცოლის შერთვის ფიქრზედა; თუ
ზამთარი იქნებოდა, მაშინ გროვდებოდნენ
ვისმეს ბოსელში, სადაც იყრინებოდნენ სო-
ფლის ახალ-გაზდა ლაზლანდარა ბიჭები და
ეთამაშებოდნენ ან კოჭებსა, ან აყინულა-ბა-
ყინულასა, ან არა და ამბობდნენ სხვა და სხ-
ვა ცხრა-თავიანი დევებისა და მთის ოდენა
გველაშექების არაკებსა. როცა მოშივდებო-
დათ პური, მიდიოდნენ კიდევ შინა და ხელ-
ი, დასხელ რაც კი მოხვედრებოდათ ხელშია: მაწი-
ნი იქნებოდა, დო იქნებოდა, ქათამი, მწევადი
კარაქი, თუ რაც უნდა ყოფილიყო შესკამდ-
ნენ საჩქაროთ და ისევ უმაღვე გაპქრებოდ-
ნენ ახალს მოშივნებამდისინ, და შიმშილი კი
ვეირათ არ იცოდნენ: დღეში რომ ოთხი წუ-
თი ჯერი ექმათ კიდევ ცოტა იყო.

